

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת תולדות תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il
כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת תולדות תשפ"ו – גדולתה של רבקה אמנו ע"ה

בפשט: יצחק אבינו נהיה עיור, עשו בנו – גם היה מתחנף אליו ושואל אותו 'היאך מעשרין את המלח?' 'היאך מעשרין את התבן?' שאלות שמראות כביכול שהוא איזה תלמיד חכם גדול מאד ומדקדק מאד. והוא היה גם לובש בגדי שבת כדי לשמש אותו, והיה עושה לו כבוד. הכל חיצוני. אחר כך היה הולך ורוצח, עושה דברים נוראים.

אבל היה מביא לו ציד. אז אומר רש"י שם על 'צִידָּ בְּפִיו', שתי דעות: אחד – ממש היה מביא לו לאכול, וגם רואים את זה שהוא ביקש אחר כך בשביל לברך אותו. ושתיים, היה צד אותו בפיו, כמו שאמרנו, שהיה מרמה אותו היה מפעיל עליו מניפולציות?

אז כשבן אדם מקבל תשומת לב, מקבל אוכל שהוא אוהב, שומע מלים טובות – והיום רואים את זה אפילו אצל ילדים קטנים, יש ילדים קטנים שהם יודעים בדיוק מה לענות לכל אחד, מה שאתה רוצה לשמוע הם משמיעים לך, ילדים בגיל חמש – אז זה 'ציד בפיו', אם בן אדם מכניס את זה ללב שלו הוא כבר משוחד.

מובן שהענין הזה לא מובא בחז"ל. מובא בחז"ל שזה בגלל העשן של עבודה זרה של הנשים של עשו הרשע, שמזה הוא נהיה עיור, וגם בגלל שבזמן שהיה עקוד על המזבח המלאכים בכו והדמעות נכנסו לו לעינים.

אבל בפשט דפשט, בשביל עבודת ה' שלנו, בני האדם הפשוטים – צריך להזהר מאד משוחד, ממחמאות, מכל מיני ג'סטות. לפעמים משהו מוגזם צריך לעורר את תשומת לבכם. למשל, בא איזה בן אדם ומביא לך איזה מתנה, והוא לא חבר שלך, והוא לא מכיר אותך – 'מה הוא מביא מתנה ששונה מיליון דולר, מה קרה? מה הוא רוצה?' מבינים? חשדנות, חשדנות טובה דקדושה. משהו חדש נכנס לך אל מפת הקרב – תבדוק אותו. מה זה? 'הָלָנוּ', 'אִם לְצָרֵינוּ?' הבנתם?

אז ההוא לא היה מזכיר את שם ה', כן, עשו, ולא היה מדבר בלשון מנומסת כמו שצריך עם אבא שלו, מכובדת. היה פוקד עליו. אז למרות שהוא שיחק אותה שהוא איזה צדיק

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת תולדות תשפ"ו, ובשם ה' נעשה ונצליח! אתם יודעים שאנחנו מתבוננים בפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שהיא המשך דרכו של רבנו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע.

כן, אז נתחיל ככה, בוא נדבר כמה מלים על רבקה אמנו. אין כמו רבקה אמנו, זכותה תגן עלינו, איזו צדקת. איך היא שמרה על עצמה אצל הרשעים והרמאים הגדולים בעולם. היא היתה בעלת חסד במסירות נפש, רואים את זה כשהשקתה את הגמלים. וכשכבר הגיעה וראתה מרחוק את יצחק היא נפלה מהגמל, ונתכסתה – ענין של צניעות. וגם קודם, כשהרשעים לא רצו לתת לה לבוא ואמרו שצריך לשאול את פי הנערה, היא מיד הסכימה ללכת עם אליעזר. זה מראה איזו אשה, איזו קדושה, איזו נשמה. אין לנו השגה, אבל מבחינתנו, בדרגות שלנו – פלא פלאים.

ומההתחלה, שתראו איזו עבודה היתה לה, כשהיא הרגישה משהו לא ברור בבטן, היא רוצה לדעת מה הולך פה – מפת הקרב. היא כל הזמן מדייקת את מפת הקרב חבל על הזמן, יותר מכולם. הלואי עלינו. אז היא הולכת לראות אצל הצדיק מה קורה. ואז הוא אומר לה שיש לה שני גוים בבטנה. אז היא כבר נכנסת לכוננות.

ואחר כך היא אוהבת את יעקב. והעולה התמימה, יצחק אבינו אוהב את עשו. זה מקשה מאד על אנשים כמונו כשרואים דבר כזה: מה קרה פה? איך זה יכול להיות?

אז עכשיו אנחנו נעשה לכם הקדמה קטנה על הכפירה ועל הכופרים: הכופרים והכפירה זו אמונה בסטרא אחרא, ביצר הרע. הכופרים רוצים להיות כופרים, הם לא מחפשים להיות מאמינים. הם רוצים להתיר לעצמם כל מיני עבירות, כמו שכתוב, כן. אז הם מקשים קושיות, ולא מוצאים פתרונות. מאמינים מקשים קושיות, ומשמים שולחים להם פתרונות, פלא פלאות, כי "בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו". אז אנחנו רואים פה כמה דברים בפשט, וכמה דברים בסוד.

גדול, אבא הכיר שהוא לא... הוא לא מלוטש. אבל הוא ציפה שמקרבתו, בזכותה, בזכות אבות – הבחור בסוף יקבל תיקון.

אז לכן היה צריך פה לחשוך כשהוא בא ואומר "היאך מעשרין את המלח ואת התבן?" וכל מיני... לובש בגדי שבת – 'אל תלבש בגדי שבת. תהיה צדיק, תתנהג אלי באמת. אל תעבוד עלי, כמו שאומרים. לא צריך את כל ה'פאפאפס' הזה'. והוא בחיצוניות, חיצוניות – ציד, ציד, זה להפיל את האדם.

אז צריך להזהר מהציד, שלא יפילו אתכם, כי זה לא נגמר אצל עשו – זה עובר הלאה בכל הדורות, הענין הזה.

וגם על פי הסוד אפשר להבין פה דברים מופלאים בסיעתא דשמיא: שהרי ידוע שהאבות הם באים לתקן את החטא של אדם וחווה. וחווה היא בעצם לא היתה מפוקחת, והיא לקחה מעץ הדעת ואכלה – ואז נפקחו עיניה ורצתה שהיא לא תמות והי' לא יביא לו אשה חדשה. ומתוך קנאה היא נתנה לו לאכול, והפילה אותו, וגרמה למותו ולכל מה שקרה אחרי החטא הזה. עכשיו רבקה באה לתקן את הדבר הזה.

יצחק עיור – עיור בגשמיות, וקצת עיור ברוחניות בענין של הבן שלו. הוא לא מבחין טוב בין טוב לרע. הנה הנקודה המפחידה – שזה בא מהפגם של עץ הדעת טוב ורע, שאז הטוב התערבב עם הרע, אז קשה מאד לאבחן: האם הרע הזה יגבר על הטוב והוא יהיה רשע גמור, הבחור? או האם הטוב שבו יגבר על הרע והוא יהיה צדיק גמור? או לא זה ולא זה. האריז"ל מדבר על הדברים האלה, פלא פלאים, ב'שער הגלגולים'.

בקיצור, רבקה היתה מחודדת מאד, כי מאיפה היא באה? היא באה מהגלות המרה שהרשעים והרמאים הגדולים שמה. והיא היתה צדקת. אז היא הריחה את הריח מיד, שמשוה לא בסדר. והיא הבינה שהוא "ציד בפיו" והוא רשע. והיא אהבה את יעקב "איש תם יִשָּׁב אהלים". היא זאת שהבחינה בזה.

אז עכשיו היא צריכה להציל בעצם, היא גרמה למות, כשהיתה בתפקיד של חוה, היא הרגה בעצם את אדם הראשון, היא גרמה לכל הדבר הזה. עכשיו היא באה לתקן את זה. היא מבינה שהוא הולך לברך את הרשע, ושאלם היה מקבל את הברכות עשו היה יכול להחריב את העולם. גם ככה הוא מסוכן מאד, אבל עם כל הברכות האלה – הי' ירחם.

ואז היא עשתה את המעשה, והצילה אותו בערמומיות דקדושה. הצילה את יצחק. היא לא הצילה רק את יעקב ואת העולם, אלא הצילה את יצחק. במקום שעוד פעם יטעה בין טוב לרע – שיברך את הטוב ולא יברך את הרע.

ומזה אנחנו מבינים למה מהתחלה היא הבינה והוא לא הבין. היא הקשיבה, התעניינה עוד מהבטן: מה קורה פה? יש פה משהו לא בסדר. מה יש אצלי? למה יש לי שניים? מה ההבדל ביניהם? היא רצתה לדעת. מפת הקרב, רבותי. 'דרך עץ החיים' במיטבה! פלא פלאות.

אז היא באה עכשיו ומצילה את העולם כולו ואת עם ישראל, מצילה גם את יצחק שלא יעשה טעות.

יצחק אבינו, על פי מה שרש"י מביא, אחרי שהוא גילה שהוא ברוך את יעקב, ממה הוא נחרד? הוא נחרד נורא, אומר רש"י, כי הוא חשב שהוא עשה טעות וברך את הקטן במקום לברך את הבכור. אבל עשו אומר שהוא כבר מכר את הבכורה – ולכן הוא אומר "גם ברוך יהיה", כן? זאת אומרת, הוא הסכים לברכות, כי בסך הכל הוא באמת ברוך את הבכור כי הוא קנה את הבכורה. זה מה שהטריד אותו? זה מה שהטריד את יצחק אבינו? על פי רש"י – כן. אבל מה זה מראה הדבר הזה? שהוא עוד לא קלט מי זה העשו הזה ואת מי הוא עמד לברך ועל מה עמד לברך אותו – ושבנס בזכות אשתו הוא ניצל. מבינים?

גם מובא בקבלה שמשו רבינו קרב את הערב רב כי היו שם ניצוצות נשמות, הוא רצה לתקן אותם. הצדיקים רוצים לתקן הכל. גם שלמה המלך רצה לתקן את אומות העולם לפני הזמן. הצדיק מרוב שהוא רוצה לתקן ולא רוצה שהדורות יכשלו – אז הוא דוחק את השעה ולפעמים עושה תיקונים לפני הזמן. זו סכנת נפשות. גם לאחר זו סכנת נפשות, אבל גם להקדים זו סכנת נפשות.

אז גם פה הוא חשב שהוא יתקן את 'מיסטר עשו', הוא יתקן אותו. הוא ראה סימנים לזה שהוא מתקדם: הוא שואל שאלות בהלכה, הוא מכבד את אבא שלו – אמנם לא מאה אחוז, אבל משתדל. ובסוף הכל היה הצגה – היה רוצח, רק חיכה כדי לרצוח את יעקב אבינו, וגם שלח את הבן שלו כדי לרצוח אותו, לא חיכה אפילו. מבינים איזה פער?

עכשיו שאנחנו מבינים שזה תקון של חטא עץ הדעת – יש לנו תשובה. יפה, רבקה הצילה את המצב, במקום מה שעשתה חוה אמנו היא תיקנה. אדם שמה גם כן מובל, נתנו לו לאכול והוא אכל, גם פה ההוא רצה להביא לו לאכול והוא היה אוכל – ובסוף עכשיו הוא אכל בכשרות. מה שצריך לאכול בכשרות ניתן לו, וברוך ה' לא נפל ולא טעה.

עוד נקודה שעלתה לי ככה: אתם יודעים שאני מתבונן בפרשה – מה, מה הענין הזה הלא נעים? אברהם אבינו אומר על אשתו על שרה שהיא אחותו, כי הוא פחד שיקחו אותה. ובאמת לקחו אותה – ובסוף משמים המלאך הציל אותה, ולא קרה כלום. וגם יצחק פחד והוא אמר שזו אחות שלו. בא הרשע ורואה אותם ביחד. טוב, הרשע הוא רשע, רשע התפקיד שלו לעשות את הרוע כנראה. אבל התמיהה פה היא על הצדיק, עולה תמימה, אין גדול מיצחק אבינו, ועל הצדקת הזו. מה הדבר הזה? זה לא מובן, נכון?

ישתבח שמו לעד, ישתבח שמו לעד, תיזכרו מה היה בעץ הדעת: למה הנחש רצה להפיל את אדם וחווה? הוא ראה אותם ביחד, התקנא, ורצה את חוה בשביל עצמו, כמו שנפלו עז"א ועזא"ל, שני אלה שבאו לפה לארץ ונכשלו – אותו ענין, רבותי.

אז אצל אברהם עוד לא היה מתוקן הענין הזה מספיק, לכן היא נלקחה, אבל ברוך ה' לא קרה כלום. פה גם כן לא היה עדיין מתוקן – ועוד היתה המכשלה הזו, שהרשע ראה מה שלא צריך לראות אף אדם. מבינים? אז עדיין היתה פה חולשה, ככה לפי עניות דעתי הלא קובעת. וברוך ה' גם הרשע עשה תשובה קצת, לפחות לא הזיק להם כמו שהנחש

הקדמוני הזיק. וזה עוד תקון שרמוז פה. אולי אפשר ככה להבין את הענין, כן.

אז הפרשה הזאת לא פשוטה בכלל. אין שום דבר פשוט, הכל על פי הפרד"ס, רק לנו אין השגה. לפעמים ה' שולח משהו, והאדם מבין עוד חצי מילימטר ממשוהו. תמיד כשאין השגה – הבעיה היא בנו, היא לא בקדוש ברוך הוא חלילה. הקדוש ברוך הוא "מלא כל הארץ כבודו", הוא יודע הכל, הוא מדייק, והכל מדויק־מדויק.

רציתי להגיד גם שמטתו של יעקב אבינו היתה שלמה, אז אצלו כבר לא היה צריך להגיד שזו אחותו – אבל גם שם היתה תקלה עם הענין ששמו לו את לאה במקום לשים את רחל, ואחר כך גם עם מה שראובן עשה, שהחליף את יצועי אביו. אבל בסך הכל כתוב, "מטתו שלמה".

זאת אומרת, היה פה נקיון והשלמה של תקון חטא עץ הדעת. לא תיקנו הכל – אם היינו מתקנים הכל, כבר היה נגמר העולם, כבר היה העולם הבא – אבל דברים עיקריים וחשובים ביותר.

וגם אנחנו הקטנים בדור הזה צריכים להמשיך לתקן. לא נגמר התקון הזה. יש הרבה מה לתקן באופן פרטי ובאופן כללי, מחשבה, דיבור ומעשה. מתקנים על פי תורה ומצוות ומעשים טובים, לא על פי דברים אחרים. ועומדים בנסיונות. וצריך להתגבר כארי בעזרת ה', למען שמו באהבה.

ובשביל זה אנחנו מתעסקים בענין של 'דרך עץ החיים' – להאיר את עינינו ואת עיני חברינו, עמנו, שנוכל להבין את מפת הקרב, כי זה הכי חשוב, כי החיים הם מלחמה. הכל

מלחמה, מלמעלה ועד למטה, כל הזמן מלחמה. אם לא מבינים את זה, אז לא מתכוננים לזה. ואם לא מתכוננים לזה, יש קטרוגים. אם יש קטרוגים, אז האדם נופל.

אז צריך ללמוד הרבה מרבקה אמנו הצדקת, פלא פלאות. בהתחלה הלכה לצדיק. אחר כך היא בעצמה קיבלה רוח הקודש, וגילו לה ישירות ברוח הקודש מה מתכנן עשו. תראו איזה דבר זה. זה לא דבר פשוט.

כן, בשבת דיברנו גם קצת על הענין שאצל אברהם אבינו, יצחק היה הצדיק. מי עוד היה? אליעזר היה, חכמים אומרים שהיה עוג, עוג מלך הבשן. והיה לוט, והיה ישמעאל. זה הצוות, אתם מבינים? ליד הצדיק יסוד עולם. ה' יעזור. וגם פה יש לנו את עשו. אמנם "אח עשו ליעקב", אבל "הצילני נא מיד אחי מיד עשו".

ה' יעזור שנעשה נחת רוח לבורא עולם, ונתקן כל מה צריך לתקן, שתבוא הגאולה כשה' יתברך שמה, "יְשַׁמַּח ה' בְּמַעֲשָׂיו". ואף על פי שאנחנו אפס וכלום, "אמת מלכנו, אפס זולתנו" – יעזור לנו. ומה שצריך לתקן, שהדור שלנו יצליח לתקן. ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק ב'דרך עץ החיים'! להפיץ את 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

ואם טעינו, 'הוא רחום וְכַפֵּר עֲוֹנוֹ'.

שבת שלום, וכל טוב סלה.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואינסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אינסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותינו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקוננו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקוננו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – המלחמה הרוחנית: עצות והתחדדות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ח חשוון תשפ"ו

- א. אם הראש מתפוצץ מרעיונות ומעומס – המתן. תן לזמן לעשות את שלו, וערוך את הברורים הנדרשים.
- ב. כמה שהאדם חושב שהוא בקי יותר במלחמת היצר, כך היצר הרע עלול לגמור אותו בן רגע, ר"ל.
- ג. "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", וגם אחרי כן.
- ד. טפש שחושב שהוא חכם, זו סכנה עצומה. חכם שחושב שהוא טפש – זה בזבוז עצום. דע את מיקומך.
- ה. האם אתה באמת מבין את מפת הקרב? עד שאינך יודע את כל הפרטים – אל תחליט. לעתים הפרט האחרון משנה את כל התמונה.
- ו. מי שעוסק עם הציבור חייב לזכור: הוא משרת את הציבור, ולא להפך ח"ו.
- ז. מחמאה מרוממת אותך, וביקורת וזלזול מורידים אותך? – היזהר, אתה בסכנה.
- ח. החיים אינם נוסחה מתמטית פשוטה. יש בהם אין ספור הפתעות והסתעפויות.
- ט. העניו בסכנה, אך משמים הוא נשמר. הגאותן וסובביו בסכנה, והוא אינו שמור כלל.
- י. הטמא המראה עצמו טהור הוא מסוכן ביותר. הטמא המראה עצמו טמא – הוא עז פנים ביותר. מי גרוע יותר?
- יא. המתהדר בנוצות לא לו – סופו שישרו נוצותיו ויתגלה פרצופו האמתי.
- יב. 'אני אמלוך', 'אני אמלוך' – זהו עולם התהו, המוליך לשבירת הכלים ולהתעצמות הרע.
- יג. אין שקט ולא יהיה שקט – עד ביאת משיח!
- יד. אם אין פתרון לבעיה – נסה למזער נזקים, ולהמתין. ישועת ה' כהרף עין.
- טו. אם אינך אוהב באמת את הבריות, לא תוכל לעזור להם באמת.
- טז. הלכלוך סותם את צינורות השפע.
- יז. אבא שבשמים ממתין לנו – מתי נעשה תשובה?
- יח. הצדיק חייב להזהר מכל המלכודות.
- יט. אסור שתפגע הדבקות בו ית' אף לא לאלפית השניה!
- כ. אנחנו חיילים של ה' ית', ורוצים לעשות רצונו, ומצפים להתגלותו ושיתקיים תכניתו לתקן עולם במלכות שד"י!
- כא. חייבים ערוץ אישי, ישיר וסודי להתקשרות הקבועה עם ה' ית'! כפי שהיה לבעש"ט הקדוש זי"ע ולרמח"ל הקדוש זי"ע. אם נזכה אז נזכה לכך! – הכל תלוי באמתות העבודה.
- כב. ההתקשרות הקבועה והאמתית המלווה בסור מרע במחשבה, דיבור ומעשה – יכולה לגרום לגילוי פנים אמתי!
- כג. נביאי השקר מנעו מעם ישראל לשמוע בקולו של ירמיהו, נביא האמת. וזה גרם לחורבן הבית, ר"ל.
- כד. עם ישראל אינו הפקר! ה' ית' שומר על הכלל ועל הפרט והוא אינו מוותר על שום ניצוץ דקדושה!

לחיים! לחיים! לחיים! יש להתחזק בעבודתו ית'.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!